

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De Primo & Secundo verbo à Christo in cruce prolato. Luc. 23

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

II. De primo & secundo verbo à Christo
in cruce prolato. Luc. 23.

I. P^Atris misericordiarum misericor-
dissimus Filius, cuius natura bo-
nitas, cuius opus misericordia, inter
tam miros animæ angores, inter tam
diros corporis dolores, inter tam hor-
rendas tot sibi insultantium blasphe-
mias, immemor tot iniuriarum, me-
mor miserationum suarum, quæ à sæ-
culo sunt; conuersus ad Patrem sup-
plicabundus exclamauit: *Pater dimitte
illu, non enim sciunt, quid faciunt.*
Quàm abundè impleuit id, quod Isai-
as in spiritu præuidens prædixit: *Et
pro transgressoribus orauit!* quàm lucu-
lenter inculcauit exemplo, quod do-
cuerat verbo: *Diligite inimicos vestros,
& benefacite his, qui oderunt vos: & ora-
te pro persequentibus & calumniantibus
vos!* Idque quanto præstiterit affe-
ctuosius, quam olim Moyses pro po-
pulo peccante Deum in monte obse-
crauit, dicens: *Aut dimitte eis hanc no-
xam, aut dele me de libro tuo quem scripsisti!*
præsertim cum tantam multitudi-
nem tantorum scelerum, quæ tum ab
ipsis

Isa. 53.

Matt. 5.

Exod. 32.

ipsis committebantur, tum ab omni-
 bus & singulis commissa sunt vnquam
 & ad finem vsque mundi committen-
 tur; tantam singulorum enormitatem;
 tantam diuinæ Maiestati illatarum in-
 iuriarum grauitatem; tantamque æ-
 ternorum suppliciorum singulis pro
 mensurâ malitiæ impendentium atro-
 citatem clarissimè coram cerneret, ve-
 hementissimeque apprehenderet. **O**
 quanta abyssus infinitæ misericordiæ
 Saluatoris nostri non maledicentis ir-
 risoribus suis instar Noë, & Elisæi;
 nœ vindictam cum Elia postulantis,
 sed veniam ijs petentis, culpam exte-
 nuantis, crassam supinamque igno-
 rantiam, prout poterat, excusantis!
 Quanta fiducia omnibus verè pœni-
 tentibus concipienda ex hac tam effi-
 caci oratione summi nostri Pontificis
 & mediatoris, de quo Vas electionis
 ait: *Qui in diebus carnis sue preces, sup- Heb. 5.*
 plicationesq; cum clamore valido, & la-
 crymis offerens exauditus est pro sua reue-
 rentia. Vel pro intima demissione sua,
 qua preces obtulit, vel pro infinita di-
 gnitate personæ offerentis! Filialis fi-
 ducia, dilectio inimicorum, zelus a-
 nimarum.

II. Alter latronum (in quorum me-

R 5

dio

dio Dominus crucifixus pendebat, tanquam iudex viuorum & mortuorum inter reprobos à sinistris, & electos à dextris in throno gloriæ confidens) nil motus tanta eius tolerandis calumnijs æquanimitate, tanta erga inimicos illi insultantes charitate, blasphemam eum dicens: *Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos*: Alter vero, qui prius forsan similiter blasphemus fuerat, vt nonnulli ex D. Mattheo colligunt, tam inuicta eiusdem patientia obstupefactus, & peculiari gratia præuentus sic socium corripit: *Neque tu times Deum, qui in eadem damnatione es, & nos quidem iuste, nam digna factis recipimus, hic autem nihil malis gessit?* & ad Christum animo contrito, magna cum humilitate & fiducia con-

Luce. 17. uersus ait: *Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum.* O inscrutabilis altitudo occultorum, sed iustissimorum iudiciorum Dei, vnum assumentis, alterum relinquentis! quam demissè illa suspicienda, quam reuerenter approbanda, medullitè inge-

Psal. 36. minando: *Iustitia tua sicut montes Dei.*
Psal. 118. *Iudicia tua abyssus multa. Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum!* Quam horrenda pœna sic à Deo culpâ sua de-

scri,

feri, & in malo obdurari! quàm inestimabilis gratia ab hac pœna præseruari, atque ad pœnitentiam emolliri! Castus timor Domini, demissa admiratio & veneratio occultorum iudiciorum Dei, gratitudo.

III. Annuit Christus piæ pij latronis petitioni respondens: *Amen dico tibi, quia hodie mecum eris in paradiso.*

O quantum liberalitas benignissimi Saluatoris excedit spem verè pœnitentis peccatoris! si tam liberalem se exhibet erga latronem in fine vitæ seriò se conuertentem, qualem se exhibebit erga fidelem seruum tota vita sibi feruenter constanterque seruientem. Hunc tantum diuinæ misericordiæ & benignitatis excessum intuens, nemo desperet seriò pœnitens, nemo præsumat pœnitentiam differens, nam iuxta Diuum Gregorium: *Qui pœnitenti veniam spondit, peccanti diem crastinum non promisit.* Gratitudo, Amor, pœnitentia matura, feruor concinuus proficiendi in spiritu.

Horn. 28.